

IV. ÉVFOLYAM. Megjelenik MINDEN VASÁRNAP. Ára 3 hóra 1 frt 50 kr.

Az előfizetési pénz a KIADÓ-HIVATALBA Városháztér 6. sz. alá küldendő.

Pest, october 16. 1870. 42. szám.

GYÜJTŐKNEK öt előfizető után tiszteletpéldány jár.

Szerkesztői iroda: Városháztér 6. sz. ide küldendő mindenféle kézirat, mely LUDAS MATYI-nak van szánva.

Vajúdások.

Kezd már kibujni szeg a zsákból
Ki is látszik már a hegye,
Bármint szűnek-fonnak itt és túl
Nincs a ki elejét vegye. —
Andrási magasztalt izéje...
Inog-binog, majdnem eldül.
Még ugy jár mint Napoleon,
Kinek koronája... perdü!

Valjon mi van a levegőbe?!
Nagyon fura hirek szállnak,
Alkalmasint lesznek, a kik a
Nádpariparól leszállnak.
Beust, Potocki, — talán nálunk is
Elbúcsuznak hárman-négyen,
Vagy tán több, vagy mind, s csak Tök Jankó
Marad a kormányból épen!

Osztrák férfiak azt szeretnék:
Ha Beust eltávoznék tőlük!
Hohó! drága, kedves bruderek,
Őt semmi mód nem engedjük!
Nemcsak tiétek, de mienk is,
— Mert közös ő nagykigyelme —
Illő hát, hogy Translaythánia
Semmi módon ne engedje!

Ám ha tetszik, csak csapjátok el
Potockit és kabinetjét, —
De a közöshöz mi is szólunk
S nem hagyjuk drága személyét!
Inkább piszkáljátok Kuhn urat,
Őt szivesen od'engedjük,
Mert azt a sok veszett póthitelt
Valósággal unni kezdjük.

Itt nálunk is furán megy a sor!
Széchen, Majláth Bécsbe járnak,
Alkalmasint — mint a Lloyd mondja —
Valami magasra vágynak,
Conservativ ministerium
Készülne, — nincs benn' semmi rosz,
Lám nem elég már a mokráknak
Ijesztő mumus, az orosz!

Gondolják, hogy ha már nem félünk
Egy szikrát se a muszkától,
Majd megijedünk egy kissé
Széchen gróf, avagy Majláthtól!
De osztán, ha ezek lesznek is,
Nem lesz igen nagy kár benne,
Azt tartom, egy sincs közöttük, ki
Valami nagy kárt tehetne!

Ugyan mivel lehetne roszabb
Széchen-féle mostaninál?
A mely eredeti bűnén túl,
Ma is oly sokba sántikál!
Agitált a papi biróság
Tömjénfüstös szive mellett,
Virilis szavazatot diktált
Megyei önkormány helyett!

Megkisérté a hapták-törvényt
Törvénykönyvünkbe vezetni. —
Három békés év alatt nem birt
Jó budgetet beterjesztni,
Hát ugyan miben várhatnánk még
Gróf Széchentől kevesebb jót?!
Annál, — mely hirhedté tette a
Deák-administratiót!

Nem igen hagyhatnak ezek már
Rosszat elvégezetlenül
Utódaikra, — elvégeztek
Minden nem jót már emberül!
Legyen premier Széchen vagy Majláth,
Ezeknél rosszabb nem lehet,
Legfölebb egy pár mokra-gyerek
Még majd áristomba mehet!

És ha meg lesz az a kabinét,
Gondoljátok nem lesz pártja?!
De hogy nem, a lesz ki falatját
Veletek a tálba mártja!
Ki most talán legjobban mondja...
Nem szól akkor majd egy kukkot, —
Hivatal — kereszt — kutyabőrre
Mindig találsz mamelukkot

Nagy Bögös.

Bak uram. és az exitus.

Abban a jó időben, midőn még az exitusok tartása szokásban volt a p. .i diákok között, történt ez a kis historia, mit elbeszélni akarok.

Rectorért kellett menni a p... fő iskolába x... községből össze is ült a presbyterium, hogy követet válasszanak az új rector elhozatalára. E szerencse Bak András uramat érte, mert neki volt az idő szerént legvastagabb termete legderesebb haja, s legujabb juhászbundája, mind oly kellékek, melyek egy expressusban mulhatlan megkivántatnak. Mert hiába, a fő iskolában sok tógátus deák van, aztán a rector professorhoz is elkell biz oda menni oda pedig nem mehet akármiféle ember.

Bak András uram büszke volt a kitüntetésre. Alig várta az indulási időt, hogy fontos személyét bemutathassa a fő iskolai deákságnak, — midőn pedig a négy pejkó végig csengte-bongta a p... i utczát, úgy megpeczkelte magát az ülésen mint egy cochin kakas az ülőn. Nehány percz alatt végig futott a hír az ifjuság között. hogy a x... i chárta bejött. No lesz is ma ivás, lesz jókedv, hiszen a candidátus még a karácsonyi legatió-árából lepecsételtetett egy hordó jó bort a bucsú lakomához.

Bak András uram megérkezvén rendbeszedte magát, s elment a rectorhoz, hogy a chártát látomoztassa köröztetés végett Az x... i tanítóság a legjobbak egyike lévén, már jó előre volt annak gazdája, mert a fiuk a chártákat el szokták magok közt osztani. Csak formalitásokat kellett végezni, — s aztán következett az ivás.

A jó bor a jó kedvet csakhamar előidézte. A vendégség fő személye Bak uram volt, neki mindenikkel kellett poharat koczintani s igy a mámor

csakhamar utólérte. A tárgyakat kezdé összezavarni. Észrevévén ezen helyzetét, gondolván hogy tekintélyes állását többé feltartani nem képes — szökést kisérlett. A bucsú lakoma a fő iskolai épületben lévén, melynek két szárnyán oly nagy nyitott ablakok vannak, hogy az ismeretlen ember ajtóknak nézheti azokat. Bak uram is ezen nézetben lévén rá lépett az ablak párkányára és puff — — egy percz alatt Bak uram testestől, lelkestől és juhászbundástól alázuhant a szomszédház udvarába. A nagy bunda ugyan megmentette őt attól, hogy testét össze nem törte, — de nagyobb veszedelem volt most az: hogy a ház őrző cerberusok neki rohantak és éles fogaikkal a bundát szabdalni kezdették. — Bak uram, most már teljesen kijózanodott s teli torokkal kiabált segitségért. Meg is jelent az egy álmos szolgáló képében, kivel nagy nehezen megértetvén szomorú helyzetét, — a kinyitott ajtón menekülni engedte. –

Másnap a hir egész városban elterjedt. Nem is akart Bak uram sokat időzni, hanem sietett haza felé. — De ki tehet róla, hogy a fáma ott is elbeszélte az esetet. — Nem is lehetett többé Bak uramat rá venni, hogy rectorért menten P...ra.

Kain Izsák mint dohánytermesztő.

Kain Izsák furcsa zsidó volt a maga idejében, először is oly földhözragadt szegény, hogy alig tudott 7 gyermekének naponta kenyeret adni. A pipa éjjel nappal szájában füstölt, vágott dohánya persze sohasem volt, hanem tele rakta mindkét zsebét dohánylevelekkel s abból morzsolt egy-egy pipára valót.

Egy izben engedélyt kért és kapott is, hogy a kincstár számára termeszthet dohányt. Nosza! berakott mintegy háromvékás kertet finom kapadohánynyal — hanem persze igen jó gazda levén, a tyuk és egyéb kapargató állat szépen kikaparta a fiatal plántát, ugy, hogy mikor a dohány-beadás ideje eljött, nem tudott egy levelet sem előmutatni.

Erreaztán kapott egy idézést a finánczbiztostól, hol megjelenvén, tudtára adatott: hogy a miért a kincstárt meglopta, fizet 380 forintot.

Erre a mi Izsákunk egész nyugalommal mondja:

Thodja mit a thekinthetes or! adjon nekhem még hósz forinthot, hadd legyen a khincstári tharthozásum kherekes számmal nhégyszász fhorint!

A rab, szunyogához.

Ide hoztad érvágó késedet?
Hogy sajnálkozó dallamod között
Rajtam véghez vigyed mütétedet,
Mint kis sebészt, a sors ide üzött?

Üdvözöllek kis vándor barátom?
Elfogadlak lakomban tégedet,
De czélt nem érsz elöre mondhatom,
Nem üzheted rajtam mütétedet.

Nem, mert késed bármily éles legyen,
S bármily mélyen vágjad itt az eret...
Szegény fejed velem bármit tegyen,
A vér csatornája meg nem ered.

Elkéstél, egy másik megelözött,
Van már a ki véremet kivegye —
Eret vágott mély fájdalom között,
Életeret rajtam Barsvármegye.

Varju.

Párbeszéd Mihaleknél.

Friczi báró: Zsiga te! talán félsz attól a villámos égtől, hogy oly erösen neki rontottál a Szacsvaiék emlék oszlopának.

Zsiga báró: Félek biz én...

Friczi báró: Ne félj bruder hát nem tudod, hogy csalánba nem csap a menkü.

Sziporkák.

A tömérdek vagyonába elbizakodott S... lord Svajczban utaztában félig kapatos állapotban meglötte a a pinczért, ki parancsát késlekedett teljesiteni.

A megrémült vendéglős kéztördelve kérdé, hogy most már mit csináljon?

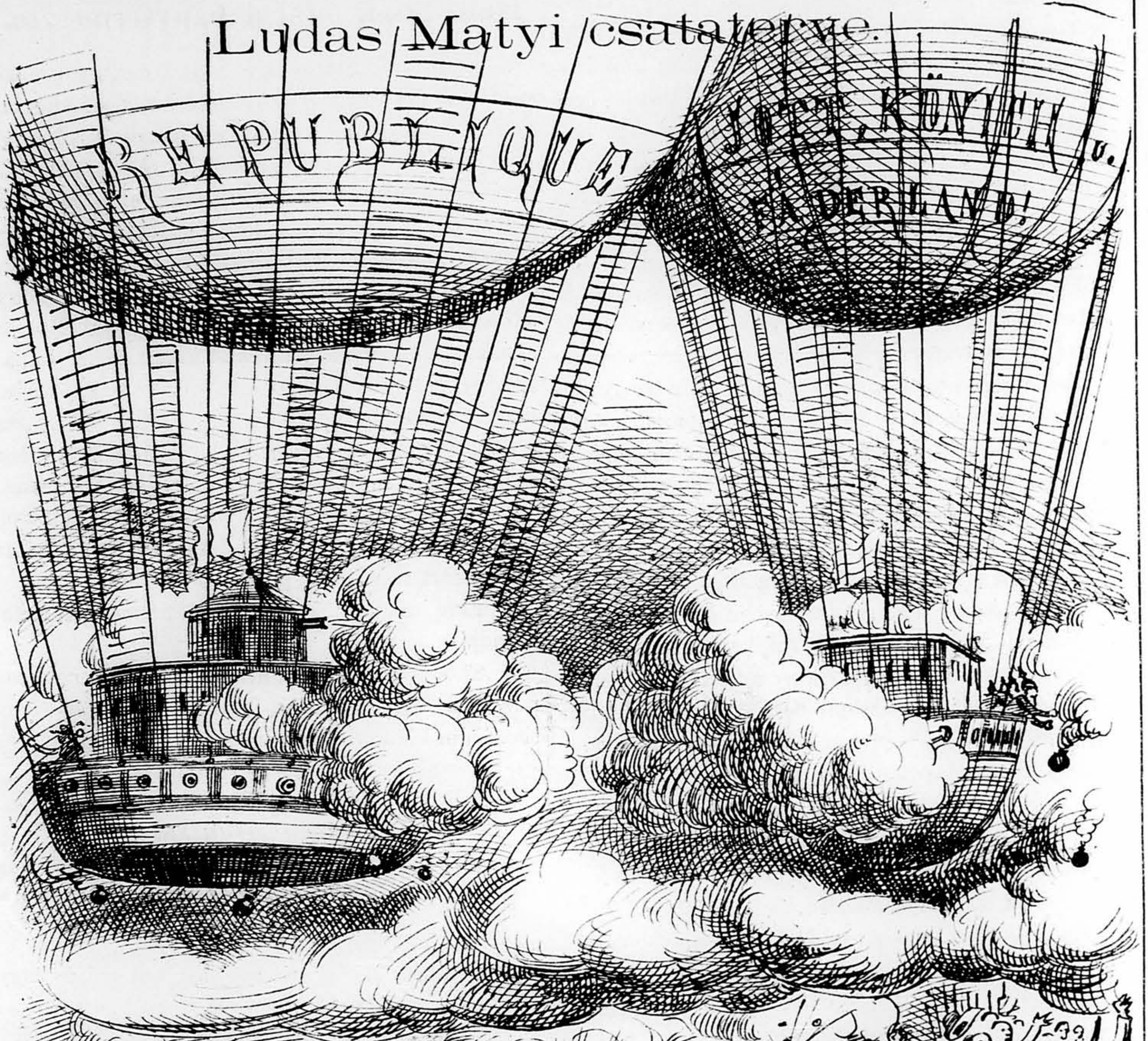
„Hát irja pinczérjét is a számadásba — felelé a lord.

*
* *

Az élczeiról ismert M... halálos ágyában sem tagadhatá meg humorát; midőn már érzé hogy kevés percze van, egy fekete dominót véve magára e szavak után: „Beatus, qui moritur in Domino“ -- megfordult ágyában és meghalt.

*

Ludas Matyi csatatervé.

A midőn mind a két fél okvetetlenül megszalad.

(Ludas Matyi még csak privilegiumot sem kér ezen tervre, átengedi a m. kir. honvéd ministeriumnak gratis.)

Victor Manó dala.

Én is mennék, de hijába nem lehet…
Ez a sok gyáva miniszter nem ereszt.

Ultramontán komédia.

— *Némajáték egy felvonásban.* —

Néma jámbusokban irta a **Nagy Bőgős.**

Személyek: előjönnek egymásután.

Páter Tritytroty: Jaj fiaim! Deus omnipotens!
Megtörtént a nagy, az átkozott tény!
Szentséges atyánk magas személyét
Megszoriták mint kutyát két fal közt!
Ó Cadorna, Bixio s te Victor,
Gonosz Cavour selma tanitványi!
Egek! magas egek! szakadjatok
Rám! (magában) de még ne egynehány évekig,
Hadd húzom a jó prímás fizetést.

Török Jancsi: Hah! eminenc! és kik a gonoszok,
Kik szent atyánk csalhatlan személyét
Megszoritják ugy, mint Karl Fritz Bazént?!
Ó hogy el nem törik, sokat szolgált
Nyelvem rozzant, megroggyant kereke.
Igaz hitü katholikus népek
Olaszok! nem! ezerszer nem!
Kutyahitü gazok, eretnekek,
Mert ha igaz pápisták volnának,
Mint én, ugy le kellne omlaniok
Csalhatatlan atyánk átka alatt!
Ó nagy Trity-troty! fő-fő lelkiatyám,
Tégy erről, ha tehetsz, mert különben
Teremt' üttse nazarénus leszek!

Haynald: És még azt is mondják a hitszegők:
Elveszik a papi jószágokat
Per amorem! hogy tartom én akkor
Azt a néhány tuczat jézsuitát?
Kiket boldogult elődöm, nagy Kunszt
Kalocsára oly szépen beplántált!

Konek: Ó boldogságos szüzanyám! hogy ez
Nem másként, hanem így történe!
Ha majd ismét rector magnificus
Leszek, — miről lehet prelegálnom
Ha eltörlik a canonicus just?
(Félre) Pedig szó a mi szó, de Trity-troty úr
Épen izlésem szerint fizetett!

Szuppan: És ó! ennek épen akkor kellett
Megtörténni, mikor ilyen példás
Erélyü hős hazafi, s pap mint én,
Áldott báró Eötvös kegyelméből
Bedugatott Beszterczebányára!

Lonkain: Ó te Kanzler! te bitang! te gyáva!
Mért nem lehetsz itt, hogy felgerjedett
Szent dühömbe bajuszom végére
Szúrhatnám fel megbüzhödt tetemed!
S ti zuávok! ti prófuntpusztitók,
Méltók mind a peczér zsinegére,
Hát hiába küldöttem én nektek
Közel hatvanezer Péterfillért?!
(Félre) Hanem nini! hisz ezután jobban
Lehet, — mert ha a vén dögnek
Elveszik a világi birtokit,
Még nagyobb lesz az ürügy gyüjteni!
Örvendj zöldfa-utczai fölházam,
Nemsokára lesz másik is melléd!

* * * És ó szent szüz! mily áron vevék meg
Lelkünk üdvét, szemünk fényét, Rómát,
Csak nyolcz halott s husz s három sebesült!
Hisz én nemrég a császárfürdőben
Egy óráért is többet fizettem!

Palásti: No Ballagi, Kovács Albert s mások,
Irhattok most eretnek czikkeket
A Protestans lapba, önthetitek
Kálvin, Luther, Socin undok tanát
Az elfajult rosz világ szivébe!

Polák: S mi az egyetemen csak sirhatunk
Az ifjuság romlott erkölcsein!
Uramfia! nem járnak misére!

Ranolder: S még az a hajdani Kálvin-fészek
A Napló is, hogy henczeg ellenünk!
No várj! te nagybélü főszerkesztő,
Majd adok én egy forintot neked,
Hogy a felsőházi beszédemet
Meg nem csonkitva közöld lapodba!

Szilágyi Virgil: Kérem fő szent atyám! benne van-e
Venosta minister ur pontjaiban,
Hogy az annexio esetére
Egyedül csak a felekezeti
Iskolák legyenek érvényesek!
(Félre) Különben a menkü is megüthet
Egytől egyig mindnyájan henneteket —
Hanem az én gázsim duplán járjon,
Mert különben Bismarckhoz térek át!

Lipofnicki: Ugyan minek jajveszékeltek itt?
S ezzel a bajt még sokasitjátok?
Lonkai, Szilágyi, Polák, Török
Favete lingvis! mert különben
Ezzel az én szentelt tenyeremmel
Olyan bérmálási aktust viszek
Képes feleteken mindjárt véghez,
Hogy az eget bögőnek nézitek!
Taceate! majd csak azt tegyétek,
A mint mindjárt, rögtön parancsolunk.
(Jósikához) Kebelbeli szerelmetes fiam,
Jöjj közelébb s mondd el a mit csak tudsz!

Jósika Kálmán: Hogy ha méltó leend, gyarló elmém
Szegény szüleményét elmondani,
Hogy ha meghallgatja e fényes kör
Szavaimat, ugy elmondom

Mind: Halljuk!

Jósika: Tudjátok azt bölcsen ó szentatyák!
Hogy az egyedül üdvezitö hit,
A világon nagy veszélyben forog;
Spanyol országban Narvaez helyett
Az a förtelmes Prim uralkodik,
S Izabella ö felségének futts!
Napóleon a mi fötámaszunk
Most a Vilhelmshöhei magányban
Veri lábaszárán a legyeket. —
Véd asszonyunk szent Eugenia
Egy pendelybe ugrott meg Párisból!
Rómát, miként páter Tritytroty mondá
Fájdalom! hogy Cadorna sergei,
Csekély áldozat árán bevették.
Most majd Victor Emmanuel király
Nép szavazást rendel, s a marha nép
Bekivánja Rómába a királyt!
Hogy tennünk kell valamit az igaz. —
De hát kire számitsunk, tán Bécsre?
Ott az eretnek Bájszt uralkodik!
Porosz, ángol, minket meg nem segit
Mert eretnek mind, a mennyi csak van. —
Hanem mi magunkból kell kikelni
A gyözelem dicsö virágának!
(Tritytrotyhoz) Fö szent atyám van e pénz?

Tritytroty: Ó az van!

Jósika: No ha az van, ugy hát van mindenünk!
Nézzük csak egy kissé Belgiumot
Avagy nem a mi pártunk úr e ott?
S Bajor honban nem épen ugy van e?
A mi e két helyen jól sikerült.
Sikerülni fog az mi nálunk is!
Most készitsük, most csak egyengessük
Az utat, — s majd eljövend az idö
Midön képviselö választás lesz,
Akkor miénk a tér, s ha pénzünk van
Miénk lesz a többség, én azt hiszem. —
Akkor osztán szorult szent atyánkat
Még tán honvéddel is segithetjük!

Gr. Cziráki: Jer keblemre, te hös, dicsö mágnás
Szentegyházunk hatalmas oszlopa,
Ó én elolvadok elveiden!

Jósika: Hagyja az érzelgést a nemes gróf
Itt tényekre van szükség

Gr. Cziráki: Az is lesz!

Jósika: No jó! hanem okvetlen tudnunk kell
Kikre számithatunk a munkánál,
Én szurkolok, mert a „Szabad egyház"
Nem elég nyilt homloku pápista!

Horváth M., *Prileszki:* } (egyszerre) Habár néha félre ugrottunk is
De az infallibilitas elött
Meghajlunk és szorult szent atyánknak
Segitünk mi, mindenkor.

Mind: Ámen. —

Jósika: Tehát Szabad Egyház, Magyar Állam
S Religio lesznek az eszközök,
Még ugy hiszem a Reform is bejö
Ha egy-két szót Eötvösre háritok, —

Rákosi: Én azt teszem mit Eötvös parancsol, —

Jósika: Igen osztán majd a katholikus párt
Mit alkotunk, — szegény szent atyánknak
Tán fegyveres invasioval is
Szolgálhatand

Mind: De bizony szolgál is!

Tritytroty: Kedves fiunk a ki nevekedtél
Magyar állam dicsö bölcsöjében,
Ó légy áldott mindörökre

Mind: Ámen. —

Tritytroty: Tehát szerelmesim az a kérdés
Elfogadjátok e most mindnyájan
Kedvelt fiunk Jósikának elvét?

Páter Makutyi: Én szivemnek legesleg mélyibül
Ohajtom ezt, söt jobban ohajtom
Mint a püspök süveget fejemre!

Mind: Mi is mind annyian ezt ohajtjuk!

Tritytroty: Deus benedicat! szerelmesim!
Pénz lesz, egyébb nem kell majd a kormányt
Én vállalom magamra befonni,
Ilyen minisztérjom mint a mienk
Én nekem fél fogamra is kevés!
Tehát szerelmesim! in nomine
Tátris, Fátris, Mátris, oszoljatok!
És a szent czél, a katholikus párt
Legyen örök jelszó zászlainkon!

Puffancsok.

A „Napló" és „Reform" szörnyen megaprehendálták, hogy Somsich ur a Pester Lloydban bocsátá világ elé, hogy mit beszélt ö Karlsbadban egy N o r d d e u t s c h e r r e l.

No bizony, van is abban valami aprehendálni való, söt még örvendetes tudomással kellene venni, hogy Somsich ur, az országgyülés elnöke olyan derék S t o c k- u n g á r! ki németül gondolkozik és d e á k u l fungál.

* * *

Lászlóffy ujdonsült mamelukk és gewesener erdélyi rájxrát, hallván hogy a csehek nem akarnak bemenni a rájxrátba, ajánlatot tett Potockinak, hogy felsöbb rendeletre volt ö már minden fene, most is ha „meghagyatik," c s e h v é lesz, s ha kívánják, még a lovas bandáktol ránk maradt cseh trombitásokat is mind beviszi a Rajxrátba.

A csalhatatlanság nagy nevében.

!!! Szerelmes buzgó, üdvözülni óhajtó hivek!!!

Miután az a kiátkozott és gyehenna tüzére deportáltatott Victor Emmanuel — (apage satanas —) szentséges és egyedül üdvezitő csalhatatlan atyánkat tökéletesen koldussá tette, elvévén tőle országát, katonaságát s havonként rongyos 50.000 forintot adott csak neki (holott minálunk az utolsó pitypoty püspöknek és több jövedelme van) mely öszvegből ö szentsége a szárnyai alatt melengetett kegyes jezsovita barátokkal s más lógós szerzetesekkel épen meg nem élhet: ugyanazért a szent csalhatatlanság nagy nevében felszólitunk titeket szerelmes buzgó üdvözölni ohajtó hivek, hogy példát véve mirólunk alólirottakról és több kegyes életü magyarországi püspökről, s elhagyván az akademia, nemzeti szinház, Batthányi-emlék, névtelen sir, siketnémák s vakok intézete, rokkant honvédek segélyezése, nőegylet, gyermekkórház, lelencz ház népiskolák s. t. s. t. kárhozatos és eretnek intézetek segélyezését a mi és más kegyes életü püspökök példájaként ezekre semmit nem adakozván, megtakaritott pénzecskéiteket siessetek Pestre a Zöldfa utczába szerelmes fiunk Lonkay Antalnak kétemeletes házához, illetőleg az egyedül üdvözitő szent lap a „Magyar Állam“ szerkesztőségéhez

Péterfilléreknek

szentséges csalhatatlan atyánk földi szükségeinek fedezésére hova-hamarább beküldeni.

Kelt Székhelyünkön, Szent-Ivásznid napján, 16 tál étel után.

Páter Tritytroty m. p.
Páter Makutyi m. p.

Journalistikai mendemondák.

Ha a Széchen-Majláth-Apponyi minisztérium csakugyan felül kerekedik:

1. Borsszem Jankó szerkesztőt cserél, a szerkesztő ugyan is Apponyi kedvencze Handabanda Relli leend.

2. A Budapesti közlönytől Salamon vissza lép, s annak szerkesztését Ludasi Ganz Móricz veszi át.

3. Dr. Ágai Iczig kineveztetik Pálfi Alberté, s átveszi az Esti Lapu szerkesztését.

4. Pálfi Lapu Berczi pedig minthogy különben is derék egyszál-legény, felállittatik alkotmányos akasztófának.

Telegramm a más világról

Báró Kemény Zsigó urnak a „Pesti Napló“ főfő szerkesztőjének.

Báró ur! Bár mit irattak is Damjanicsné és Vidacsné ez országosan tisztelt magyarnők, a kerepesi uti névtelen sirfelé emelt oszlopra, azt hiszszük nincs joga önnek ezt az emléket leborsszemjankóskodni, mint ezt a Napló 243-ik számában tevé.

Csernus	**Streit**
Szacsvay	**Kolossy**
Giron	**Noszlopy**
Abancourt	**Jubál és**

Sárközi szellemei.

Protectio.

Pap: Ne féljen tanitó ur! én önt protegálni fogom a papi palásttal, családjának magának holtig kenyere lesz, csak annak a közös iskolának ne legyen barátja.

Tanitó: Hihetek e tisztelendő ur szavaiban?

Pap: Hogy ne, hát még kételkedik . . . No jöjjön és győződjék meg. (A pap, mester uram nyakát a hóna alá szoritja, hogy majd meg gebbed. — hátulról a mestert a palást fedi.)

Tanitó: Jaj jaj tisztelendő ur, hiszen megfojt.

Pap: Dehogy fojtom, nem fojtom meg csak kordában tartom mert én önnek született felügyelője és protectora vagyok.

Tanitó: (nyögve félre) De a fene essik bele az ilyen protectioba, de még a protectorba is ám.

Zsiga-pósta.

Dr. Hajlongi Petyinek!

Buslakodó leveled kaptam, de ki nem nyomatom, mert
Hol hajlong, hol tótágast áll benne a humor.

Tollrágó vagy? mondád, csak rágd addig a tollat,
Míg gunyoreszket képes lész hát küldeni jobbat.

Zatkalik János urnak Csernyén! Igen sajnáljuk, de a kivánt számokkal nem szolgálhatunk.

Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos: MÉSZÁROS KÁROLY.

Pesten, 1870. Nyomatott Bartalits Imre könyvnyomdájában öt pacsirta-utcza 5. sz.